

بررسی عوامل موثر بر تقویت تعاملات اجتماعی مبتنی بر بستر کالبدی طرح

گلرخ دانشگر مقدم¹، نسا حاجمرادی²*

1- استادیار و عضو هیئت علمی دانشگاه اسلامی واحد همدان، daneshgar25@yahoo.com

2- دانشجوی دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان، nesahajmoradi@yahoo.com

چکیده

بسیاری از مردم به فضاهای شهری، که هر روز امکان برخورد و برقراری روابط اجتماعی با دوستانشان را فراهم می کنند علاقمند هستند. و به همین دلیل است که همیشه یک ارتباط مستقیم بین وابستگی انسان ها به محله و تجربه آنها از فضای جمعی وجود دارد. به عبارتی دیگر هنگامی که انسان ها حس تعلق مکانی به یک فضای جمعی داشته باشند، معمولاً بر حال و هوای ادراکی آن ها تاثیر می گذارد. متقابلاً فرصت ها و نکات مثبتی که یک فضای جمعی ایجاد می کند، می تواند به تعلق مکانی انسان به آن فضا و امکان ایجاد روابط اجتماعی بیانجامد. ارتباط متقابل و نقش کلیدی ایجاد روابط اجتماعی یکی از جنبه های بسیار ظریف نقش فضاهای طراحی شده در شهرهاست. رابطه اجتماعی در فضا و زمان و مکان اتفاق می افتد. در واقع نوع طراحی محیط فیزیکی بر کیفیت رخدادها در محیط موثر است. ارمغان معماری زمینه گرا توجه به بستر طرح و سازگاری پروژه با بافت شهری پیرامون می باشد. در این راستا توجه به کل گرایی و عدم گسستگی بنا از زمینه و بستر کالبدی طرح بسیار حائز اهمیت است. توجه به بستر فیزیکی طرح در شکل گیری اثر معماری و تقویت تعاملات اجتماعی و نیز جلوگیری از رخداد نامطلوب انزوای شهری موضوع مقاله حاضر می باشد. اهمیت و ضرورت تحقیق در این مقاله را می توان به تبیین راهکارهایی برای ارتباط یک پروژه معماری با بافت شهری در جهت تقویت تعاملات اجتماعی تخصیص داد. روش تحقیق استفاده شده در این مقاله کیفی و مبتنی بر مطالعه موردی می باشد و تکیه اصلی بر عملکرد اصولی و استخراج نتایج بر حسب موقعیت می باشد. سوال اصلی تحقیق در این پژوهش عبارت است از اینکه: بستر کالبدی طرح چه تاثیری بر شکل گیری اثر معماری و بهبود تعاملات اجتماعی دارد؟

کلمات کلیدی: محیط پیرامون، معماری، بستر کالبدی، زمینه، تعاملات اجتماعی.